

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/1787/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119398196
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119398196.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BKS-Leasing s.r.o., so sídlom Pribinova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 31 644 333 v konaní zast.: Advokátska kancelária Mgr. Miroslav Rybánsky, s.r.o., so sídlom Kresánkova 3580/7A, 841 05 Bratislava - mestská časť Karlova Ves, IČO: 50 150 278 proti povinnému: E. O., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F., korešpondenčná adresa X., Q., o vymożenie peňažnej pohľadávky vo výške 3.709,15 Eur s príslušenstvom a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/1787/2019 zo dňa 9. apríla 2020, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ō v o d n e n i e :

1. Dňa 09.04.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 23Ek/1787/2019, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom Ing. JUDr. Bohumilom Husťákom pod sp. zn. 64EX 639/19 zamietol a zároveň oprávnenému priznal nárok na náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 97,40 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku povereniu.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 35 ods. 1, § 45 ods. 1, § 48 ods. 1, § 61k ods. 1, 2, § 61l ods. 1, 2, 3, 4, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, § 199e veta prvá zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 255 ods. 1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 10 ods. ods. 2, 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len "vyhláška"). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie, pričom pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Ďalej uviedol, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý predmetný návrh podal, pričom súd môže prihliadnuť len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Tiež uviedol, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súčasne uviedol, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a na základe toho mal za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, avšak jeho návrhu nie je možné vyhovieť, nakoľko osoba povinná nepreukázala žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie. Zároveň súd konajúc vyšším súdnym úradníkom uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu vrátane návrhu povinného na zastavenie exekúcie a vyjadrenia oprávneného mal za preukázané, že pôvodným exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEX, sp. zn. i2527.4290 zo dňa 14.12.2012, ktorý bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 11C/77/2014 zo dňa 2.10.2014, pričom uvedené vyplýva aj z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4C/2/2015-117 zo dňa 7.9.2016 ods. 1 veta druhá: „keďže rozsudok rozhodcovského súdu bol

zrušený z dôvodov uvedených v ust. § 40 písm. a) a c) v tom čase platného zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, všeobecný súd v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 cit. zákona pokračoval v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v pôvodnej žalobe podanie dňa 15.11.2020 rozhodcovskému súdu“. Následne na základe tejto pôvodnej žaloby vo veci rozhodol Okresný súd Spišská Nová Ves, č.k. 4C/2/2015-117 zo dňa 7.9.2016, ktorý je zároveň exekučným titulom v tomto konaní. Okrem toho mal súd konajúc vyšším súdnym úradníkom za preukázané, že uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 7Er/401/2014 zo dňa 15.12.2014 bolo vyhovené námietkam povinného proti exekúcii, a následne uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 7Er/401/2014 zo dňa 6.3.2015 bola predmetná exekúcia zastavená. V tomto prípade však považoval za potrebné podotknúť, že táto exekúcia bola zastavená z dôvodu zrušenia pôvodného exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEx, sp. zn. i2527.4290 zo dňa 14.12.2012. Na základe uvedeného sa preto povinný neúčelne odvoláva na pôvodnú exekúciu, ktorá bola zastavená z dôvodu zrušenia iného exekučného titulu. Súčasné exekučné konanie je však vedené na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/2/2015-117 zo dňa 7.9.2016, pričom proti tomuto rozsudku podal žalovaný (tu povinný) odvolanie, ale Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 11Co 474/2016-140 zo dňa 28.2.2017 toto odvolanie povinného ako oneskorene podané odmietol. Zároveň uviedol, že toto konanie je tiež vedené aj na podklade uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/2/2015-146 zo dňa 27.4.2017. A preto vzhľadom na uvedené považuje súd konajúc vyšším súdnym úradníkom tvrdenia povinného o závažnom porušení jeho práv za neopodstatnené. Rovnako sa v danom prípade stotožnil s vyjadrením oprávneného v tom, že neexistuje žiadna zákonná povinnosť súdu poučovať účastníka konania o možnosti zvoliť si nového advokáta v prípade, ak ten pôvodný zomrie, pričom tieto tvrdenia zároveň povinný nepreukázal, avšak táto skutočnosť nemôže mať žiadny vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu, na základe ktorých je táto exekúcia vedená. Preto súd návrh povinného ako nedôvodný v celom rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov konania spojených so zastupovaním oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný rozsiahlu sťažnosť, v ktorej uviedol, že s napadnutým rozhodnutím nesúhlasí a trvá na všetkých svojich podaniach. Povinný okrem dôvodov uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie, t.j. že v tej istej veci už bola exekúcia právoplatne zastavená a tiež, že povinný nebol poučený, aby si po smrti advokáta mohol zabezpečiť iného právneho zástupcu v konaní namieta aj tú skutočnosť, že na základe legislatívnych zmien bol prijatý zákon č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1. januára 2020, pričom v zmysle tejto novely uplynula rozhodná doba, a preto by mala byť táto exekúcia zastavená. Súčasne k svojej sťažnosti priložil 7 príloh (konkrétne rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 11C/77/2014-52 zo dňa 2.10.2014, uznesenie Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 7Er/401/2014-60 zo dňa 6.3.2015, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 16.1.2020, sťažnosť na súdneho exekútora zo dňa 02.02.2020, doplnenie k sťažnosti súdneho exekútora zo dňa 26.2.2020, návrh na prerušenie alebo odklad zo dňa 12.2.2020, správu odoslanú emailom dňa 24.2.2020 a žiadosť zo dňa 16.3.2020). Pričom všetky ostatné dôkazy podľa povinného boli predložené a sú zaevidované v exekučnom spise.

4. Následne dňa 20.05.2020 bolo súdu doručené doplnenie vo veci sťažnosti, ktorým sa povinný domáha k zisteniu skutočnosti ním napadnutému uzneseniu sťažnosťou, aby súd vyžiadať dôkaz od oprávneného alebo od súdnej exekútorky JUDr. Evy Ondrejkovej exekučný návrh a príkaz Ex 217/14, ktorý bol vydaný súdnou exekútorkou na návrh oprávneného BKS-Leasing, pre kompletizáciu dôkazov k veci. Spoločnosť BKS-Leasing s.r.o., s možným nekalým zámerom súd mohla zaviesť, uvedený rozhodný dôkaz súdu v Banskej Bystrici nepredložil a v rozpore si účtuje náhradu výdavkov, za možné zavádzanie súdu a nezmysli. Súčasne uviedol, že nemá dôveru v uvedenú spoločnosť, vzhľadom k tomu že v minulosti zavádzala súd predkladaním dokumentov, ktoré povinný v uvedenom spore nikdy nevidel a neobdržal. Jednoznačne je povinný rozhodnutý, že vec v celom rozsahu, bude predĺžená Najvyššiemu správne súdu SR po jeho zriadení na vyvodenie zodpovednosti. Zároveň trvá na všetkých ním podaných návrhoch, námietka, žiadosť a sťažnosť v celom rozsahu, trvá na tom a trvá na všetkých jeho podaniach, aby bola rozhodnutím na základe napadnutia sťažnosťou, vec exekúcie zastavená, „i na základe toho“, že vo veci, nastala skutočnosť - rozhodnej doby zákon 233/2019 Z.z. §3, uplynutia doby"

5. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 07.09.2020 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý vo svojom podaní uviedol, že pôvodná exekúcia bola vykonávaná

na základe iného exekučného titulu. Týmto pôvodným exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri IUDEx zo dňa 14.12.2012, ktorý bol následne zrušený rozsudkom OS Spišská Nová Ves, spisová značka: 11 C 77/2014 zo dňa 02.10.2014. Keďže rozsudok rozhodcovského súdu bol zrušený z dôvodov uvedených v ustanovení § 40 písmeno a) a c) v tom čase platného zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, všeobecný súd v súlade s ustanovením § 43 ods. 1 citovaného zákona pokračoval v konaní v rozsahu pôvodne podanej žaloby a vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 07.09.2016, číslo konania: 4C 2/2015 - 117, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.10.2016 a vykonateľnosť dňa 23.10.2016 a je zároveň exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. Skutočnosť, že pôvodná exekúcia, na ktorú sa odvoláva povinný, bola zastavená z dôvodov uvedených vyššie, je pre toto exekučné konanie absolútne irelevantná, nakoľko toto exekučné konanie prebieha na základe iného právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Povinný zároveň vo svojom Návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiaden zákonný dôvod uvedený v § 61k ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, na základe ktorého by mala byť exekúcia zastavená. Na základe uvedeného preto žiada súd, aby sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

6. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 15.05.2020 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo povinnému doručené dňa 04.05.2020, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného ako aj doplnenia sťažnosti, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 16.10.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník vydal na podklade exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/2/2015-117 zo dňa 07.09.2016 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11Co/474/2016-140 zo dňa 28.02.2017, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 23.10.2016 a uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/2/2015-146 zo dňa 27.04.2017, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 26.05.2017, dňa 18.12.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Bohumilovi Hustákovi (64EX 639/2019). Dňa 17.01.2020 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie prostredníctvom emailu a následne dňa 20.01.2020 aj v listinnej podobe, ktorý ho postúpil s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného súdu. Následne vyšší súdny úradník vydal sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 1 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), tento zákon upravuje postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017 (ďalej len „exekučné konanie“) a osobitosti postupu pri podaní opätovného návrhu na vykonanie exekúcie (ďalej len „opätovný návrh“).

16. Podľa § 1 ods. 2 ZoUNEK, na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

17. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

18. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnil. Sudca sa preto v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, pričom na doplnenie ešte uvádza, že povinný ani vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne zákonné dôvody na zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník preto správne postupoval, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie v plnom rozsahu zamietol.

19. V tejto súvislosti aj vzhľadom na prejavy nespokojnosti sťažovateľa s napadnutým rozhodnutím okresného súdu sudca uvádza, že účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do majetkových práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu. Samotná skutočnosť, že sťažovateľ (povinný) sa s právnym názorom súdu (konajúceho vyššieho súdneho úradníka) nestotožňuje, nemôže viesť k záveru, že vyšší súdny úradník vedome nepreskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie. Sudca v tejto súvislosti poukazuje na body 17 a 18 napadnutého uznesenia, kde konajúci vyšší súdny úradník jasne a zrozumiteľne uviedol, prečo nebolo možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť. Sudca v tejto súvislosti ešte zdôrazňuje, že ani námietka povinného, že vec exekúcie má byť zastavená, nakoľko, nastala skutočnosť - rozhodnej doby zákon 233/2019 Z.z. §3, uplnutia dobv" nie je v danom prípade dôvodná, nakoľko predmetný zákon o ukončení niektorých exekučných konaní sa na danú vec (danú exekúciu) nevzťahuje, nakoľko sa nejedná o starú exekúciu v zmysle § 1 ZoUNEK, keďže predmetné exekučné konanie začalo až dňa 16.10.2019 doručením návrhu oprávneného na kauzálny príslušný exekučný súd v Banskej Bystrici.

20. Na záver sudca ešte uvádza, že základné právo na súdnu a inú právnu ochranu nemožno stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania (v danom prípade povinného) vrátane ich dôvodov a námietok. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho implikovať povinnosť súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd je však povinný na tieto procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (IV. ÚS 329/04, II. ÚS 106/05, III. ÚS 32/07, III. ÚS 302/09, III. ÚS 75/2010), čomu podľa názoru sudcu učinil konajúci vyšší súdny úradník napadnutým uznesením zadosť.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).